

тообразно по чело-то, ноздри-тѣ страни-тѣ, уста-та, грѣди-тѣ и рѣцѣ-тѣ отъ двѣ-тѣ страни, като ся чете: **Отче сватѣй врачѣ дѣшѣ и тѣлесѣ . . . исцѣли раба Твоего (име-то му) отъ одержащѣа его дѣшевнѣа и тѣлеснѣа немощи и оживотвори его благодатію Христа Твоего, и пр.**

Възлаганіе евангелие-то на болній-тѣ. Най сетѣ всички-тѣ священници, като забикождѣтъ болнія, държдѣтъ надъ него св. евангеліе раскрыто съ слова-та върху главѣ-тѣ му, и първенствующій-тѣ отъ тѣхъ възглася молитвѣ, въ кожд-то проси отъ Господа — милость за болній-тѣ одержимомѣ недѣгомѣ. Съ тѣзи молитвѣ ся свѣршва таинство-то.

За водоосвященіе-то.

§ 128. Има двѣ водоосвящаванія: едно-то *малко*, а друго-то *велико*. *Малко-то* ся извършва по кѣщи-тѣ на христіане-тѣ въ начало-то на всѣкій мѣсяцъ, или въ други нѣкои времена, а *велико-то* ся извършва само въ празника Богоявленіе.

Въобще водоосвященіе-то е такова священнослуженіе, въ кое-то чрезъ молитвѣ-тѣ и троекратно потопяване на Кръста Господень въ водѣ-тѣ, освящава ся водѣ-тѣ въ рѣки-тѣ или въ сѣждове-тѣ. Священнѣ-тѣ водѣ вѣрующи-тѣ употребляватъ за освященіе и исцѣленіе дѣшѣ и тѣлесѣ за отгонване на видими-тѣ и невидими-тѣ врагове, за освящаваніе на кѣщи-тѣ и полета-та и въобще за освящаваніе на всичко, кое-то е потребно на христіанина.

Понятіе за монашество-то и неговѣ-тѣ степени.

§ 129. Монашество-то е най съвършенъ образъ въ христіанскій-тѣ животъ. Св. Атанасій Великій нарича Богослуженіе.